

Už je mi jasný, že se brány tvýho těla jenom tak neotevřou ani dnešní noci. Trpím a možná právě to si chtěla, odbila půlnoc a přepadá mě pocit, že co chtěla si mít asi máš a mými jedinými hosty jsou teď pod košilí zima a mráz-takhle je to prostý.

Možná mi chybí od brány tvýho těla ten pravej klíč a já špatně volím slova. Trpím, nechci věřit, že bys chtěla abych se vrátil a začal jinde znova. Jenže to bude láska složitý. V zádech mi totiž hoří mosty. Máš je na svědomí trochu i ty-takhle je to prostý.

R: Zbavenej iluzí, jen myšlenky jak vítr se mi honí hlavou jen do té chvíle než se roztrhne o stěnu mého čela. Jinak to nevidím a nejspíš tady marně čekám na tu pravou, zvolna mi dochází, že neroztaju v žáru tvýho těla.

Už je mi jasný, že se brány tvýho těla jenom tak neotevřou ani dnešní noci. Trpím a možná právě to si chtěla, odbila půlnoc a přepadá mě pocit, že co chtěla si mít asi máš a mými jedinými hosty jsou teď pod košilí zima a mráz-takhle je to prostý.

R: Zbavenej iluzí...